

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

B R E F: Ifrån Herr Kongl. Secreteraren Jon. Carl Linnerhielm
till Fru Gustava Eleonora Lindahl i Norrköping; dat. Ebbetorp,
den 19 Jan. 1798.

Innehåll:

1) Fru Lindahls Portrait och dess anledning. 2) Förtroendes. Bref. 3)
Kunglig Lefnad och föll dandbygd. 4) Landfkraps. Feseringar. 5) Vänlig
Skid om et Portrait. 6) Kläkningar och Vänfkeningar.

Millioner tackfäjelser för Ditt obestrefl. Kärkomma Bref,
allra bästa Stora. Jag läste det med mina vanliga känslor
af den lifligaste förnöjelse: och den lilla täcka Poken blef
visst icke oläst; men hundra och hundra gånger vänn
de jag alla bladen tillbaka, för at se på den affbild, som
utgör des ypperste och käraste prydnad, ehuru den är en
frag copie af sitt original. Vid den fägring det ändå har,
måste denna brist förlätas åt Konsten, som aldrig upmär
Naturens fullkomlighet i behag och Skönhet.

Derättelsen om anledningarne til Portraitet; graverande
har högeligen roat mig. Min lilla söta Syster gör mig en
stor godhet genom meddelandet af så intressanta saker; ja
af allt hvad som härflöjer ifrån Din vördade Faders penma:
och heligt bevarar jag Ditt förtroende. Jag har verkligen
ingen som jag ummar det åt, och desutom skulle jag i alla
fall ej vilja göra mig ovärdig en förtrolighet, som jag obestrefl.
högt aktar. Lön mig, som blifvit så beständigt hedrad med
Sindlevs ära vänfkan, at jag känner alla hans bekanta,
hela hans Lefnadsfätt och närje, äro hans bref i högsta
mätto intressanta; men för dem, som de ej lika högt
kunna vara det, har jag visst aldrig, aldrig lämnat
af dem något förtroendes. —

Allra,

Collected
Gustava Eleonora

Allrättast lilla söta Stava! Jüst som jag slöt
denna raden kom Posten. Ack! jag kan icke beskrifa
min glädje, at den medförde Brev från Dig. i öyna,
blicket var jag aldeles tillbaka i de omätligt glada
tider, då jag hvarje dag såg min lilla Stava: och Du må
sjelf föma om mina känslor. Beskrifa dem fläs
ej i min magt, och Du får icke ens undra om de vålla
confusion i mina uttryck. Haf millioner tack, oförgä-
teliga Vän! för all din godhet. Jag kan icke tacka far,
skilt för något: allt var mig kärt. Hvad jag gjorde med de
friska orange-bladerne behöfver jag ej säga. De voro så väls-
komna för flera känslor än luktens, som de föra gänngen
fände Portraiterne för ögat. — Ack! lilla söta Stava! ---
Din öna godhet at efterfråga mina små Puggor fäller mig i
den lifligaste förbindelse. De må Gudi lof! väl, äro glada och
sjelfsväldiga, men enwisa som deras far. Den yngsta jüst en
sådan skalk som Farbror, och full af ertag och putsmakerier.
De sågo med begärighet på Ditt Portrait, och hörde med
glädaste upmärksamhet Ditt Namn; äfven som de en,
frändigt ropade: dik! söta Far! hälsa den lilla vaktera
Fruen! jag fullgjör illa deras Commission; men jag
skall nog lära dem värdera din Vänskap. Deras öns-
lunta Mor är beklagligen ej vid full hälsa; men som
den blifvit mycket förbättrad af Druns- luren i Somras;
hoppas jag nu att af et lika regelbundet bruk i år.
Hennes hälsningar tilhöra Dig lifliga och fulla af til-
gifvenhet: och tillåt en lycklig Make säga, at Hennes Bes-
kedlighet äger et slags anspråk på Din Vänskap.

De åter graciöst meddelle Brevet från Din Herr Far
hafva

släpa lika som de förra hjertel. roat mig. Jag känner mig själv
färligare än förut, när jag läser hans nära beskrifning på
sin lugna lyckfärlighet, och deraf finner huru fält man
kan vara. Jag är ej mera yrörd och orolig, som jag el-
jest af naturen ofta är. Jag är stilla och förnöjd blott genom
hans teckning af dugnets och invärtes fridens färlighet.

Olyckligt är, at dandlefna den oftast är utan det behag,
som Skaldernes vacker ideal visar. Men äpen blott in-
billadt förnöjer det, då det så väl framställes, som i
Fru Widströms idylle.

Skulle Du väl trott, lilla Söta Syfter! at det C. L. som
ses på Olivehults. Vren, betyder mitt namn? Historien
deraf är denna, at min Drott, jämte en beskrifning öfver
Drottningholms anläggningar, som blef införd i det stora
verket Exorix vararörsverkens, tillfände Jussitid-
rådet Professor Kirschfeld i Kiel 2:ne af mig gjorde teck-
ningar af Olivehult. Den ena af dem graverades för nå-
gonstund i Linnéus eller dylikt, och detta skymmarfugle
är en copie af nyssnämnde Gravure. Jag önskar at syn-
ten om förste vyhofsmannen til Stycket ej må betaga det
tycke. Du gifvit åt vren. Den tecknades, som Du nu vet,
icke af en utlänning, icke af en okänd, utan af Din vän.
Snart får Du, lilla Stava! en ny Gravure af samma utseende.
Mätte den vinna Ditt bifall, ehuru illa den är utförd!
och mätte ingen annan än Du röja eller få veta af
hvars hand den är et försök! Skänke den och des med,
följe Dina blickar, så visst som Ditt minne jämt följt
til de trakter Du då finner flygtigt aftegnade.

Professors franskiska tal var rätt näll och passande. Sådane
Granlätts-Maranguer äro väl de aldrafärligaste at skriva. Så
mycket mera roligt, när de lyckas.

Du

Du har rätt en liten resande Mann, lilla Stava! Nej annor,
Linda håller min Hustrus Mann sig vid Soningen. Som
han nu är borta, Din älskvärde John, så skriver jag ej i
dag; men när han kommer, så förmål 1000 de lifligaste
tacksäjeslör för hans korta men vänfkapfulla brev. Han
återbegärde deruti det Portrait Du sändt, emedan han förmo-
dade det vara et Proftryck, och jag bör lyda hvad han mig
ölägt; men ehuru Du senast var mig gracieuse at sända
mig 2: ne aftryck i Svart, blir det dock en stor förlust, at
åter mista det colorierade, som Du sjelf sändt mig. Aik!
Han har Originalen! — Skall jag ock mista Copian — ja
Copian och den Du sjelf gifvit mig? Dock jag lyder, om
han ålägger mig: ty den som fått rättigheter genom
Kärleken, äger megt öfver den som blott vunnit Vänfkap-
pens Sälhet: och jag kan omöjl. vilja gjöra emot lilla
Gustavas älskvärde Mans bifall.

Obeskrifl. är jag charmerad af Din ömhet om din gode
Svårfar. Denna ömhet hedrar Ditt hjerta, och Vålsig nylse
skall följa Dig i alla lifvets skiften. Njut derunder en oförd
fällhet med din hederlige Make, som förtjenar Din kärlek;
men låt ock Din Vän få glädjas af Din hogkomst!

Det kan vist ej annat än fögnas mig, at Du med så mycken
godhet emottagit meddelandet af mitt dåliga brev til Din
Kerrfar. Jag hade ej trott honom om et sådant snarvt, at låta
mitt sammanruffade Häftverk ses af lilla Gustava. Men om
det röjt min tillgifvenhet är jag nöjd.

För jag be Dig tillåta mig behålla Olivehattis Grävuren, eller
rättare sagt utbyta den: ty snart kommer den andra, som före,
faller samma vae, icke bättre, men sammare. Om Du förlåter
en så djurf. proposition, är det en ny godhet mot din evige
Vän, som ber om Din omhörliga ynnest och sned oföränd-
lig tillgifvenhet är Din F. C. L: m.